

Chr. Bach Iversen

Overlærer

Født den 16. maj 1938 i Mammen

Medlem af kommunalbestyrelsen 1982, 1986 – 98

Læreruddannet

Fælleslærerrådsformand i Farsø kommune

Medlem af bestyrelsen for Vesthimmerlands lærerkreds

Formand for Aarskredsens Venstre

Medlem af Nordjyllands amtsråd

Regionsleder for Y's Men Danmark

Verdenspræsident for Y's men International

Formand for menighedsrådet i V. Hornum - Flejsborg – Hyllebjerg

Formand for Stiftsudvalget

Jeg stillede op til kommunalbestyrelsesvalg i 1981 og blev valgt. Men som følge af en klage over, at en person fejlagtigt var opført på valglisten og havde stemt, dekreterede Indenrigsministeriet omvalg. Ved omvalget den 5. marts 1982 blev jeg imidlertid ikke valgt, uagtet at jeg fik flere stemmer. Ved omvalget klumpede stemmerne sig sammen om listernes spidskandidater. En anden årsag til, at jeg ikke blev valgt var, at Thorvald Nielsen, V. Hornum, som var medlem af kommunalbestyrelsen, ikke blev valgt ved det ordinære valg. Mange stemte derfor på ham ved omvalget, således at han blev valgt. Min første periode i kommunalbestyrelsen blev således kun på 3 måneder.

Jeg havde været politisk aktiv i Venstre i flere år, bl.a. som formand for Venstre i V. Hornum og deltaget i kreds- og landsmøder. Efter valget øgede jeg min aktivitet, og blev formand for Aarskredsen, en af de største venstrekredse i landet.

Ved valget i 1985 stillede jeg op igen, og blev valgt. Ved konstitueringen blev jeg viceborgmester. Senere i perioden også formand for Socialudvalget.

Vi ændrede plejehjemsstrukturen i perioden. Der var en del tomme pladser på plejehjemmet Højgården, som vi drev sammen med Nordjyllands amt (kommunen og amtet ejede hver 36 pladser). Det var ikke økonomisk rentabelt, så vi lukkede plejehjemmet Flejsborglund og opsagde driftsaftalen med det private plejehjem Søperlen. Den slags beslutninger får man ikke mange venner af.

Der var også nogle kommunalbestyrelsesmedlemmer, der mente, at det eneste saliggørende var at bygge et nyt rådhus. Vi var nogle, der mente, at pengene var bedre brugt på ældreområdet, skoler og børnepasning. Men rådhusbyggeriet blev vedtaget med et snævert flertal. Venstre gik herefter konstruktivt ind i rådhusbyggeriet.

Der blev bygget ældreboliger i alle byerne, 8 i Farsø og 2 i hver af de øvrige byer. Det kunne være et plaster på såret for de nedlagte plejehjem. Ideen var på den tid god, men udviklingen er løbet fra dem, så flere af dem er senere blevet solgt.

Madordningen for hjemmeboende pensionister blev lagt om. Sygehuskøkkenet havde i flere år leveret maden. For at undersøge prisen blev vi enige om at udbyde leverancen i offentligt udbud. Her vandt Ullits Hotel med en væsentlig lavere pris.

Ved en sammenkomst for pensionister i Klubhuset i Farsø, hvor jeg skulle holde et indlæg om kommunens ældrepolitik, fortalte en af deltagerne, at han var glad for skiftet, for han var træt af broccoli og "skåerhatte" og glad for, at de nu fik brun sovs og kartofler.

Vi fik også givet erhvervslivet et skub fremad med bl.a. opførelsen af Erhvervsudviklingscentret, som skulle understøtte primært træindustrien. Jeg havde fornøjelsen af at være medlem af bestyrelsen i en årrække. Centret er senere nedlagt, og bygningerne benyttes til fremstilling af køkkenelementer. Selv om centret på lang sigt ikke blev en succes, havde det i de første år haft stor betydning for samarbejdet i erhvervslivet.

Jeg blev genvalgt i 1989 og 93 og stoppede ved valget i 1997. Jeg var i 1993 også blevet indvalgt i amtsrådet. Selv om en kombination af de to poster kunne være en fordel i mange situationer, måtte jeg erkende, at der også lå en stor arbejdsbyrde, så jeg måtte vælge.

Jeg synes, vi havde et godt arbejdsklima i kommunalbestyrelsen, på trods af forskellige partipolitiske og lokalpolitiske holdninger. Selvfølgelig kunne der være hårde debatter, men der var langt henad vejen opbakning bag de trufne beslutninger.

Vi havde en god tradition med spisning efter møderne, som utvivlsomt også var med til at understøtte det gode klima. Her kunne man under afslappede former få klaret eventuelle uoverensstemmelser. Spisningen forgik rundt om i kommunens spisesteder, indtil vi fik det nye rådhus, hvor vi benyttede kantinen. Det var en fast ordning, at kommunen betalte maden, og medlemmerne betalte drikkevarerne.